

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejemam velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejemam velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.
Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema upravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inserati) se sprejemajo in velja trisporna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izvenredne nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 189.

V Ljubljani, v ponedeljek 22. avgusta 1887.

Letnik XV.

Einspielerjeva slavnost.

(Izvirni dopis.)

Slavnostni odbor je po svojih zastopnikih kano-niku gg. dr. Nemcu, Šerviceljnu, S. Jane-žiču in L. Einspielerju izročil preč. gosp. jubilanu Andr. Einspielerju 20. avgusta ob 6. uri zvečer na njegovem domu krasen kelih in dragoceno mašno knjigo. „Spomni se, slav-ljenec naš, rekel je pri tej priliki dr. Nemeč, ko rabiš prvič spominski kelih, duhovnov koroških, svojih rojakov, ki Tiga v ljubezni podaré, in naroda slovenskega, iz katerega so rojeni; mašna knjiga spominja Telo ljubezni duhovnov - prijateljev iz prvostol-nice slovenske, bele Ljubljane!“ Do solzá ginjen se zahvali g. zlatomašnik, veleč, da ni pričakoval, da bi se njegovo skromno delovanje že tu tako obilno plačevalo s hvaležnostjo; sploh pa naj vsa slavnost ne velja toliko njemu, kolikor na-čelom, ktere je zagovarjal celo svoje življenje. „Slo-vesnost naj priča, da narod čuti, misli in dela z menoj pod zastavo: Vse za vero, dom, cesarja!“

V soboto 20. avgusta ob 7. uri zjutraj se je od-peljal g. jubilan iz Celoveca v svoj rojstni kraj v Sveče. Dve uri od Sveč pri Kapli so prišli njemu rojaki nasproti, kjerkoli se je peljal po dolini, bilo je vse po konci; ljudstvo se je v trumah zbiralo ob cesti, topiči so pokali, starosta naš pa se je solzil, veleč: „Glejte narod, kako ljubi svoje duhovne!“ V Svečah pozdravilo ga je staro in mlado; dekleta v beli obleki so mu darovale krasen šopek in trosile mu pot s cvetjem, njemu, kteremu so sovražniki jo po-suli strnjem in kamenjem — vse trp-ljenje je bilo pozabljeno. — Rojakom in jubilanu niso mogle besede iz grla, solze so pričale, da do-volj glasno govori srce!

V Celovec je došlo po železnici proti večeru prav mnogo Slovencev iz vseh pokrajin; videli smo med gosti tudi brate Hrvate. Slavnostni odbor je vse prijazno sprejel na kolodvoru ter posameznim

odkazal stanovanja; svetnim većinoma v hôtelu pri „Sandwirtu“, duhovnom pa v semenišči. — Slovenci, tuji in domači, so se zvečer zbrali v hôtelu pri „Sandwirtu“, kjer je vse pozdravil g. Gregor Ein-spieler, veleč: Koroški Slovenci z bratovskim veseljem pozdravljamo tukaj zbrane brate iz vseh slovenskih pokrajin, in jaz, kot sorodnik zlato-mašnikov, Vam javim ta pozdrav, rekoč: „Bratje slovenski, dobro došli v Celovec, dobro došli na slovenski zemlji!“ — Zbor čitalničnih pevcev Ljubljanskih je zapel tri pesmi krasno in precizno kakor vselej; petje, kakor je bilo videti, je ugajalo posebno Nemcem v hôtelu zbranim, ki so z burnim odobravanjem kazali svoje iznenadenje. — Slavnost obeta biti vsestransko veli-častna. Zanimanje zanjo po Koroškem je splošno. Rožna dolina se zbere ta dan skoraj vsa v Svečah; celó pastirji, slišal sem, ta dan nočejo ostati doma. — Premil. knezoškof je blage volje prepustil seme-niške sobe duhovnom - tujcem kot prenočišče in je v svoji naklonjenosti po g. Einspielerju po-vabil vse tuje duhovne goste pri Einspielerjevi slav-nosti, ki se mudijo v ponedeljek v Celovec, na obed. — Slava gostoljubnemu škofu!

Vreme, ki je celi dan kazalo na dež, se je v soboto večer popolno zjasnilo; prijazne zvezde nam migljajo z nebesa in upati je, da se slovesnost v Svečah vrši pri lepem vremenu, katerega posebno zato želimo, da se zbere k slovesnosti mnogo pro-stega naroda! — Telegramov je do sobote večer došlo že nad 120 od Slovencev, Hrvatov, Čehov in tudi koroških Nemcev. (Dalje prih.)

Papeževa samostojnost.

IV. Sprava.

Popolna samostojnost je za cerkev potrebna. Samostojnost ta je bila cerkvi zagotovljena s svetno vrhovno oblastjo (suvereniteto) nad „cerkveno državo“. Svétno posestvo donášalo je cerkvi vsegdar velike koristi. To pa se je papežu vzelo l. 1870., ko so

Sardinci pod kraljem Viktorjem Emanuelom vdrli v Rim. Ne dvomimo, da so bili provzročitelji tega brezbožnega zločina prostozidarji, framasoni.

Od takrat preteklo je sedemnajst let. Kolikrat že povzdignila sta Pij IX. in Leon XIII. glas, kolikrat opominjala italijansko vlado, naj popravi storjeno krivico. Bili so časi, ko so celó katoličanje — seveda slabi — mislili, papež se bode že spri-jaznil z novimi razmerami. A papež tega ne more storiti; marveč ravno v pismu z dné 15. junija do kardinala Rampolla tirja od Italije, naj popravi storjeno krivico. Pravici se ne bode nikdar odpo-vedal; branijo mu velike koristi za sv. cerkev, brani mu storjena prisega, čuvati zvesto vse pravice sv. stola, branijo mu italijanski katoličani, brani mu ves katoliški svet. Italijo kličejo k spravi, rekel bi, vsi narodi: javno mnenje. „Vox po-puli, vox Dei“.

Poročali smo že v tem listu o raznih pred-logih, kako naj bi se ta sprava dognala. A vsi oni predlogi rodili so se v domišljiji bolj ali manj spretnih časnikarjev. Iz večkrat pohvaljenega pisma izvemo jasno in določno, da papež ne bode nikdar privolil v spravo, dokler se pravica v blato teptá. Toliko časa ni govoriti o spravi, dokler italijanska vlada tirja, naj papež pripozna sedanje razmere. A kteri papež bi mogel to storiti! Kako naj se kaj takega misli vzlasti o Leonu XIII., o „daleč gleda-jočem, globoko mislečem diplomatu in državniku na stolu sv. Petra“? v časih, ko raste dan na dan nje-gova veljava? Leon XIII. je sicer pripravljen spravi-ti se, kakor sam piše v pismu z dné 15. junija, ali le na način, ki ga tirja pravica, veljava in samostojnost apostolskega sedeža.

Rajše bo Leon XIII. še dalje jetnik v Vatikanu, kakor da bi se odpovedal pravici. Saj si je že sestavil napis na svoj grob. In ta se glasi: „In carcere dulce mori“ — v ječi umreti je sladko.

Kakor pravica, tirja tudi veljava apostol-skega sedeža svétno samostojnost. Vidni poglavar one vere, ki je razširjena po vsem svetu, ktero spoznavajo vladarji mnogih držav ter toliko ljudstev — kako naj je ta vladar podložnik drugega vla-darja? Ne! Temu poglavarju se marveč spodobi

LISTEK.

František Pravda (Hlinka).

Rokovice ima.

(Češki spisal Fr. Pravda; poslovenil J. Sovrân.)

VI.

Vaclavov prijatelj Gašper, velik in krepak mla-denič, je bil najstarejši sin Andreja Dolgega, kajžarja iz Nadejeve. Že nekaj let je služil z Vaclavom v eni vasi in v enej hiši za hlapca, rada sta se imela in si zaupala, da ni bilo skrivnosti med njima. Ko je Gašper spoznal Vaclavovo sestro, mu je takoj rekel, da mu je všeč, če bi ne imela rokovic. Vaclav je bil tembolj hud na rokovice; vedel je, da je Gašper pošten fant, da bo imel kedaj lastno domačijo, in zato je Uršo kregal in svaril. Najprej jo je seveda hotel odvrniti od rokovic, a tega, kot smo slišali, niti ni bilo treba, saj jih je že sama odstrani-la. Vaclav je to Gašperju hitro povedal, ta pa je v nedeljo šel k starišem in jim povedal, da bi si vender rad ogledal Pihovo; stariši ga vedno naganjajo,

naj se ženi, a njemu ni nobeno dekle tako všeč kot Urša.

Očeta je ta beseda jako vznemirila, svaril ga je, grozeč mu s prstom: „Sin, le ne zgubi se mi, jaz in tvoja mati sva delala kot črna živina, ničesa si nisva priboljševala niti pri jedi niti pri obleki in vendar sva komaj izhajala; kako pa bo s teboj, če ti bo žena v rokovicah hodila?“

Gašper je odgovoril, da je Urša rokovice zavrgla, a vendar je oče skrbljivo pomajal rekoč: „Če se je že ktera kot dekle vdala potratnosti, taka vedno najde, kar želi njena nečimernost, če prav to niso ravno rokovice.“

„Jaz poznam Vaclava, brata njenega, se oglasi Gašper, in ta nikdar ničesa ne zapravi.“

„Stori kar hočeš, pravi oče, samo nikar ne po-zabi, da si niso vsi otroci enaki. Jaz ne poznam Urše, a vendar je mnogo, kar mi na njej ni po-všeči.“

„I kaj pa še?“ vpraša Gašper.

„No, to se mi ne dopade, da gleda na lišp, pa ima stare in ravne stariše; ne vem, kako more taka-le obleči rokovice, saj kaže celi svet s prstom

nanjo. In če svojih lastnih starišev ne ljubi in ne časti, kako bi se še-le nam tujim godilo pri njej, če bi jo dobili v kajžo.“

Gašperja je to ganilo; rekel je, da bo zanje vedno skrbel in da jim gotovo ne pripelje neveste, o kateri bi vedel, da jim ne bo prijazna hči. Ravno zato, je zagotavljal, hoče iti na Pihovo, da bi spo-znal Uršo; če bi na njej našel kako nerodnost, je obljubil, da jo pusti pri miru.

Oče se mu ni več ustavljal, samo to ga je prosil, naj pazi in naj se ne dá omamiti hudobnemu duhu; kajti kolikrat se zgodi, da ženin ne vidi, ne sliši in ne čuti, dokler nima v roci trna, ki ga je imel vedno za rožo. Pravil je, naj se varuje strasti, naj ne gleda le na telo, za srečen zakon treba je tudi dobrih dušnih lastnosti.

Gašper se je užaljen poslovil od starišev; vzne-mirjalo ga je to, kar mu je pravil oče, bal se je samega sebe in ni si bil v svesti, ali si morda želi Urše le zarad telesnih ali tudi zarad drugih dobrih lastnosti. Že je začel dvomiti, kajti o Urši še prav ničesa ni vedel, mislil si je, da ga morda le ne-premišljena nagnenost nanjo veže, in sklenil je biti

celó vzvišeno stališče nad drugimi vladarji. Ali se mar spodobi, naj je papež, ki je bil še nedavno vladar „večnega“ mesta, sedaj podložnik italijanskega kralja v svetnem Rimu, kjer gospodarijo prostozidarji? Ne! To ne sme biti. Papež mora biti zopet vladar Rima, ali pa bode ostal jetnik v Vatikanu.

To se jasno čita v papeževem pismu. To potrди tudi neki dopisnik „W. Allg. Ztg.“, ki se je o tej zadevi nedavno razgovarjal s sedanjim Dunajskim papeževim poslanikom (nuncijem), msgr. Galimberti-jem. Pri tej priliki izrazil se je apostolski nuncij: „Papež ne tirja družega, kakor pripoznanje, da mu je resnična, živa samostojnost potrebna, da pa si te ni mogoče misliti brez svetne samostojnosti, brez svetne vrhovne vlade (suverenitete). Vnanje oblike državnega življenja so prespremenljive in papež s svojim vesoljnim poslanstvom ne more biti od njih odvisen. Kar je zdaj monarhija (kraljeva vlada), postane lahko republika (ljudovlada); kjer vlada danes liberalna večina, nastopi lahko jutri še slabša — radikalna... Papež ne zahteva nobene prekucije: hoče le, da se zopet po postavnem potu ustanovi prejšnji pravni red, ki se je motil. Najprvo je potrebno, da se to načelo pripozna. Kako naj se načelno to vprašanje v istini, v dejanji, reši: ali naj dobí papež zopet nazaj Rim, Civito Vecchio z večjim ali manjšim kosom dežele; ali naj vlada v svoji samostojni deželi sam kot monarh (kralj), ali naj vlada po namestniku, ali morebiti po senatu, obstoječem iz več oseb, o tem bi se lahko pozneje govorilo. To so vprašanja manjše pomembe; glavno vprašanje je to, da se načelo pripozna: papež mora zopet dobiti svoje pravice ter neomejeno samostojnost in vrhovno oblast tudi v svetnem oziru nad nekim kosom dežele.“

Samostojnost apostolske stolice mora biti namreč popolna in trajna. Taka pa, katero ima sedaj — če jo moremo samostojnost imenovati — je le od danes do jutri. Ta prostost in samostojnost ste odvisni — da govorim z besedami nadškofa Orleanskega msgr. Dupanloup — „od parlamenta, od enega glasovanja“. O umrlem italijanskem ministerskem predsedniku Avguštinu Depretis-u so govorili, da je bil — dasi tudi prostozidar — cerkvi prijazni mimo svojih tovarišev. Če pa se je že pod njim tako slabo ponašala poroštvena postava — mislimo na 13. julij (prenos trupla † Pila IX.), mislimo na prodajo premoženja propagande itd. — kaj naj pričakujemo še le v prihodnje od vlade, kateri navdihujejo dejanja pravi pravcati framasoni? Saj je znano, da so radikalni listi že žugali Vatikan z dinamitom z zrak pognati! Polna in trajna samostojnost sv. očeta je toraj le mogoča, če ima tudi svetno samostojnost.

Naj se pri tem tudi to pomisli, da papež ne zahteva svetne suverenitete zaradi nje same, zaradi oblasti same ob sebi, pomisli naj se, da jo zahteva kot pri p o m o č e k v izvrševanje duhovske svoje oblasti.

Spravo s papežem tirja tudi lastna korist Italije. Bivši laški poslanik na Dunaji, g. Melbior de Vogué, razglasil je pred nekimi meseci v „Revue des deux Mondes“ študijo o sedanjih raz-

merah v Rimu. On vidi, „da veljava apostolskega sedeža vedno raste: Italija ima sicer fizično (telesno) moč, a papež moralno (duhovno); papež lahko živi brez Italije, a Italija ne brez papeža“. Italija je v notranjem razdvojenja; najboljše moči odtegujejo se ustavnemu življenju; najpremožnejši ljudje hranijo svoj denar v inozemskih denarnih zavodih. Konservativni živeli, ki vtrjuje monarhije, gine; na njega mesto pa stopa framasonski radikalizem, ki je enako nevaren državi in cerkvi. In kaj naj rečem o Italije razmerah na zunan, nasproti drugim vladam? Prišteva se sicer velesilam; a kje ima veljavo, kje zaupanje pri drugih velesilah? Nobena teh do danes še ni pripoznala oropanja papeževga. Tuji vladarji in drugi udje vladajočih dvorov ne prihajajo v Rim, bodisi da nočejo prestopiti praga v Kvirinal, ali ker vedó, da bi jim bila zaprta vrata v Vatikan, ko bi ga prestopili. Še danes — minula so štiri leta — čaka kralj Umberto, da ga obišče eden prvih evropskih vladarjev.

Res je: papež lahko živi brez Italije, a Italija ne brez papeža. Spravi se toraj Italija s papežem; spravi se s katoliškimi vladarji, spravi se s katoliškimi narodi!

Politični pregled.

V Ljubljani, 22. avgusta.

Notranje dežele.

Italijanski odposlanci, kojim je nalog pogajati se za ponovitev trgovinske pogodbe, uporabili so svojo navzočnost na *Dunaji* tudi v to, da so preiskovali razmere naše industrije, kolikor se tičejo avstrijsko-italijanske trgovine. Vsprejeli so jih minister Kálnoky, Bacquehem, sekcijski predstojnik Szögyenyi in ministerski svetovalec Kalebberg. Odposlanci zatrjujejo, da hoče italijanska vlada kakor hitro mogoče ponoviti pogodbo; vendar pa vse kaže na to, da hoče Italija skrečiti tarifno pogodbo na manjše število predmetov.

„Pol. Corr.“ objavlja iz Budimpešte dopis: Koncem septembra sklical se bode *ogerski* državni zbor, ki bo imel koj začetkom rešiti jako zanimive predloge. V finančnem ministerstvu gotove so vse priprave za načrt postave, zadevajoče finančno reformo, ki se bode gotovo rešila tekom zasedanja. Tudi bo trgovinsko ministerstvo dokončalo obljubljeno revizijo postave o železnica ter jo predložilo državnemu zboru. Neresnična pa je vest, da se bode sedaj obravnavalo o postavi glede vpeljanja civilnega zakona. — Kratko je bilo zadnje ministersko posvetovanje o budgetu za leto 1887. Vsak minister skretil je tako svoje zahteve, da bodo v ordinariji dohodki skoraj enaki izdajam. Tudi v posebnem ordinariji se je mnogo prištedilo, tako da bo skupni budget brž ko ne izpal jako ugodno, posebno zaradi tega, ker so se v budgetu dohodki jako povišali. Konečno se bode dognal budget pa še le meseca septembra, ko se bo povrnil ministerski predsednik Tisza iz Ostende.

Vnanje države.

Nekemu nemškemu listu piše dopisnik iz *Srbije*: Avstrija hoče imeti vpliv v Srbiji. Ako pa hoče Avstrija v Srbiji doseči svoj namen, mora se naslanjati na eno stranko. Gospoda na Dunaji bi se najraje zvezala z naprednjaško stranko. Ta zveza — kakor uči skušnja — nima prave vrednosti. Stane

pazljiv. A ni se mogel odločiti, da bi ne šel na Pihovo; čim bolj se je bližal somenj, tem bolj ga je tje kaj vleklo.

„Saj mi to ne škodi“, modroval je, „v vrečo se ne dam pomašiti, to ne bode zaroka, poroka tudi ne; z Vaclavom pojdem malo na somenj in pri tem se mimogrede prepričam, kako je z Uršo.“

O Pihovskem semnju opravita Vaclav in Gašper svoja opravila, praznično se oblečeta hoteč iti k veliki maši v Pihovsko farno cerkev; hitita, kajti pot je dolga, pripovedujoč si o svojih sorodnikih med potjo. Še za časa sta tam, postaneta na pokopališči, snideta se z Uršo, izprašujeta jo po očetu in materi in ko v drugo zazvoní, vstopita v cerkev. Gašper je bil že razmišljen, pogled na Urško ga je tako zmešal, da že ni mogel ničesa več hladno premišljevat, kot si je bil namenil. Med drugim je opazil in se veselil, da Urša res že nima rokovic; njena obleka bila mu je všeč, lepote ni imela na sebi, pač pa je bila čisto in snažno oblečena. Misli nanjo so mu v cerkvi kalile pobožnost; znova je tedaj ponovil svoj sklep, premagoval strast in se silil k pazljivosti.

Ko je bila služba božja končana, so šli vsi trije skupaj na Pihovo; kdor jih je videl, moral jih je

biti vesel; bili so enake visokosti, korenjaškega rodu. Urša se je prestopala ravno in krepko kot mladeniča.

Na Češkem dobiš lahko, vzlasti v nekterih krajih, ljudi visoke in krepke; koder ne žive grdo, nesramno in razuzdano in se ogibljejo žganja, nečistosti, mehkužnosti, škodljivih navad in pregrešnih strasti, tam je tudi telo krepko, zdravje in moč mu služita; odlikuje se v čilosti in velikosti. Na Pihovem in v okolici sicer ni bilo velikih in krepkih ljudi, vendar pa je bilo, kot povsod, nekaj rodbin, ki so imele silno velike otroke. K tem je spadala pastirjeva družina, kakor tudi rodbina, iz ktere je bil Gašper; Gašper in Urša sta bila kot vstvarjena drug za drugega, v celi deželi jima ni bilo podobnega; kdor ju je srečal, ko sta šla na Pihovo, je rekel: „To bi bil par;“ najbolj sta to sama spoznavala; našla sta med seboj posebno podobnost in zato sta se tako dobro sporazumela.

(Konec prih.)

moči in denarja, in sicer mnogo denarja, Avstriji pa vendar ne koristi. V drugi vrsti so radikaleci, a ti močje nočejo veliko slišati o Avstriji; zveza z njimi bila bi težavna. Ne preostane družega, kakor da se Avstrija približa Rističevi stranki, ali pa sploh dá slovó Srbiji. Ta račun je prav naraven, ker državni se morajo klanjati nujni sili. Zadnji čas je, da avstrijski državni računajo z dogodki. Italijanski minister Depretis tudi ni bil takoj priljubljen na Dunaji. Še le po ovinku čez Berolin so spoznali, da je Depretis še najboljši minister, kterege si more Avstrija želeti v Rimu. Ristić pa je srbski Depretis. Ristić je še edini mož v Srbiji, ki se more upirati radikalcem. Drugemu liberalcu se radikaleci ne bodo klanjali. Ker se je Ristić zvezal z radikaleci, morajo ti še počakati s svojimi tirjatvami. Ako pade Ristić, dobé krmilo v roke radikaleci. Napadi avstrijskih listov na Ristića je slavni boj z mlino na sapo.

Vsprejem Koburžanov na *Bolgarskem* ni povsem tako sijajen, kakor se o tem poroča. Črni oblaki kopičijo se nad njim in prva strela iz tega oblaka treščila je v Ruščuku na tla, kjer se je ustanovila neka skrivna zveza z namenom, da spravi Koburžana na oni svet. Šrambo za smodnik hoteli so spustiti v zrak in prva žrtev za svojeglavnega je straža, kojo so zarotniki ustrelili. — Po najzadnejših poročilih prišel je Koburžan dné 18. t. m. v Plovdiv, kjer ga je pozdravil metropolit Gervazij med 100kratnim strelom iz topov, potem pa je šel v stolno cerkev k tedeumu. Koj potem, ko bo imenovan nov kabinet, odposlal bo knez noto Turčiji, v kateri jej bo zatrjeval, da ne namerava nikakoršne spremembe v državnopravnem oziru proti Turčiji. — Bolgarskega eksarha, msgr. Josipa, pregovarjala je Rusija, da bi z okrožnico do duhovščine delal proti Koburžanu, kar je pa odločno zavrnil opiraje se na svojo prejšnjo izjavo, da hoče edino le verskim zadevam posvetiti svoje moči.

Nemški cesar je hudo zbolel, vendar pa je dné 20. t. m. toliko okreval, da je imel pri obedu goste in da je svoj vsakdanji posel opravljal. — Cesarjevičeva bolezen pa bo po vsem soditi še dolgo trajala ter bo moral dlje časa bivati na zgornjem Laškem.

Francoskemu ministerskemu predsedniku Rouvier-u na čast priredili so Pariški trgovci banket, pri kojem je ta naglašal v svojem govoru, da ministerstvo zavrača vmešavanje monarhistov v vladno akcijo, da se ni nikomur nasproti zavezalo ter hoče iti svojo ravno pot. K večini je prost pristop starim republikancem, od kojih ne zahteva vlada nikakoršnih žrtev, kakor tudi vsakteremu, kdor hoče biti pristaš večine. Republika je dosti trdna, da se ji ni treba ničesa bati. Nevarnost preti taki politiki, ki bi provzročila toliko razcepljenje, da bi se Francoska ne mogla združiti v času, ko ji je nujno treba apelovati na vse žive moči. Sklenil je svoj govor z besedami: „Ne maramo, da bi se vdeleževali vlade oni, ki so sovražniki republiki, toda mi smo miroljubna in nikakor ne bojaželjna vlada. Najodličnejša naša skrb in želja je ta, da bi videli pri stoletnici leta 1889. združene vse Francoze na podlagi republikanskih institucij.“ — Dopis „Nationalu“ iz Petrograda glasi se jako neugodno za francoske radikale. Vsled zadnjih Pariških dogodkov in potovanja Déroulède-jevega po Ruskem nastala je velika nevolja na cesarskem dvoru, koje posledica je bila ta, da so se vsi francoski listi prognali s cesarskega dvora. Jasno je toraj, da car vzlic svoji ljubezni do Francoske nikakor ni prijatelj Pariškim kričačem, ki hočejo z rožljanjem orožja dokazati, da jim je Rusija gotov zaveznik v slučajnem osvetnem boji proti Nemčiji.

Italijanom že več ne ugaja politika nekterih *francoskih* kričačev. „Tribuna“ piše: Francozi so, kakor zaslepljeni. Z Anglijo so se sprli zaradi Egipta, sedaj se kažejo nasprotni Italijanom. Ne le časniki, tudi dogodki pričajo o tem. Francozi so prepovedali uvažati italijanske vrtnarske prideleke in strogo postopajo proti italijanskim delavcem. Francija misli, da dela na svojo srečo in korist, ko se odločuje od ostale Evrope.

Angleška zgornja zbornica potrdila je konečno irsko zemljiško postavo. — Salisbury prečital je razglas, v kojem imenuje irsko narodno ligo državi nevarno družbo. Ministerstvo je sklenilo razrušiti jo, kar seveda vsi listi izvemši „Daily News“ jako hvalijo. Opozicija odposlala bo kraljici adresu, da prekliče ta ministerski sklep. Hartingtonovci glasovali bodo za vlado, Chamberlain s svojimi pristaši pa bo podpiral v tem oziru opozicijo. — V spodnji zbornici izjavil je Fergusson, da bo vlada vse to ukrenila, kar po njenem mnenju opravičuje izpraznjenje Egipta. Da se zmanjša egiptski dolg, želi vlada, da bi se dognala nova po velevlastih jamčena finančna operacija. Gledé nevtralnosti Sueškega prekopa upa, da se bo v kratkem sklenila mejnarodna pogodba. — Okupacijska vojna v Egiptu skrečila se je na 4500 mož, drugo leto bo zopet manj brojila. Vlada ne more ničesa obljubiti, kako dolgo bo trajalo zasedanje.

„Pol. Corr.“ se piše iz Pariza: *Francija* je predručala svojo egiptovsko politiko ter se približala *Turčiji*, ki je dostikrat naglašala, da ni nikdar zavirala francoskega vpliva ob Nilu, kakor je to Anglija vedno storila. Ker priznava Francija resničnost te trditve, je trdne volje vzdržavati v veljavi suvereniteto sultanovo, ne da bi zahtevala za-se kako koristi.

Izvirni dopisi.

Iz Idrije, 19. avgusta.*) (Slovesno odkritje spominske plošče knezo-škofa Antona Alojzija Wolfa, katero mu je na cerkvi sv. Barbare vzdala Idrijska čitalnica s pomočjo občinskega zastopa dne 14. avgusta 1887.) Ko je nam bil preč. gosp. dekan J. Kogej v cerkvi naznanil, da se bode spominska plošča A. A. Wolfa v nedeljo dne 14. avgusta po maši ob 1/2 9. uri slovesno odkrila, začele so se od strani slavnostnega odbora, kakor tudi od prebivalstva vse priprave, da se ta dan, za Idrijo tako pomenljiv, spodobno oslavi. Občani so razobešali zastave, kinčali hiše in odbor je postavil dva krasna slavoloka. Veliki most čez Idrijevo je bil v lep drevedred spremenjen, sestavljen iz majnih mlajev. Na cerkvi sv. Barbare za altarjem Matere božje, bila je že plošča vzdana 10. avgusta, pa je bila pokrita z lepim vijoličastim zagrinjalom, katero je napravila častita gospá županja Lapajne. Na cerkvi so vihrale zastave cesarske, papeževe in narodne. — V veliko veselje nam je bilo, ko smo zvedeli, da k naši slavnosti celó gospod knezo-škof pošljejo svojega zastopnika, preč. gosp. kanonika Ant. Urbasa, našega ljubega rojaka. Kako smo bili veseli te novice, nam ni mogoče popisati. In res, dne 11. avgusta ob 6. uri se pripelje čast. gost g. A. Urbas. Pred slavolokom pozdravil je mestni župan in predsednik slavnostnega odbora g. Štefan Lapajne z odborniki knezoškofovega namestnika. Zvečer ob 9. uri napravijo mu čitalniški pevci s pomočjo pevcev „Bralnega društva“ bakljado in podoknico. Gospod kanonik se je prišel pevcem zahvaliti za skazano mu čast. Ljudstvo ga je pa navdušeno pozdravljalo z „živio“-klici.

V soboto, dne 13. avgusta, odpeljal se je g. odbornik Valentin Lapajne s kočijami naproti našim gostom iz bele Ljubljane v Logatec. Gospod odbornik pozdravi došle goste in jih posadi in razdeli na vozove. Ob 6. uri pripeljejo se naši ljubi gostje do velicega slavoloka. Tukaj so jih čakali odborniki, narodne gospé in gospodičine, ktere so gostom delile in pripenjale iz domačih cvetlic lepe šopke. Množica ljudstva pa je pozdravljala došle goste z „dobro došli“! Prvi pozdravi gosp. odbornik Franc Kos v daljšem govoru došle goste in potem mestni župan in predsednik slavnostnega odbora g. Štefan Lapajne. Na to zaigra c. kr. rudniška godba „Naprej zastava slave!“ Zdej korakajo ljubi gostje s spremljevanjem domačih gospodov, gospá in gospodičin v Tujčevo pivarno. Tukaj so že čakali hišniki svoje goste in jih odpeljali v svoja stanovanja. Vse se je vršilo v najlepšem redu. Tukaj je čakal tudi visokorodni gosp. J. Novak, c. kr. rudniški nadsvetnik svoja gosta g. dr. Poklukarja in dr. J. Vošnjaka ter jih odpeljal v svoje stanovanje. Zvečer ob 8. uri igrala se je v c. kr. rudniškem gledališču opereta „Čevljar baron“. Pri tej igri sodelovali so sami Idrijske čitalnice diletantje. (Imena posameznih oseb ni pri nas naveda po listih naznaniti.) Igrali so prav izvrstno. Po gledališčni predstavi zbrali so se gostje in Idrijsko občinstvo zopet v pivarni. Godba pa je igrala zvečer okoli mesta in potem se je ustavila pred pivarno, kjer so bili gostje zbrani in je tukaj igrala tri komade. V pozni noči podali so se gostje k počitku.

Dne 14. avgusta zjutraj ob 3. uri slišalo se je streljanje in kmalo potem gré zopet godba okoli mesta; najprvo se ustavi v gradu, kjer sta prenočila g. dr. Poklukar in g. dr. Vošnjak, potem pred hišo g. kanonika Urbasa in pred gostilno „Pri kroni“, kjer je prenočil g. c. kr. okrajni glavar dr. Rus. Vrnivši se nazaj, ustavijo se godbarji pred velikim slavolokom, kjer sta bila sledeča napisa: na prvi strani: „Slava Wolfovemu spominu!“ na drugi strani: „Naprej zastava slave!“

Tukaj smo počakali deputacijo društva „Slavec“ iz Ljubljane, katero je odrinilo iz Logatec ob 2. uri popolunoči. V Logateci je sprejel „Slavec“ Idrijskega rokodelskega „Bralnega društva“ blagajnik g. Jernej Pirc.

Odborniki slavnostnega odbora in velika množica ljudstva pričakovalo je tukaj „Slavec“. Najprvo jih pozdravi odbornik g. Novak v imenu slavnostnega odbora in vsega sl. občinstva, potem pa še g. župan Štefan Lapajne v imenu mesta Idrije. Od tukaj jih spremlja godba v stanovanje g. župana,

kjer ste jim gospa županja in njena hčerka ljubeznivo postregli. Čast toraj gospej in gospodični Lapajnetovi.

Ob 1/2 8. uri zberó se veteransko društvo s zastavo s člani čitalnice in „Bralnega društva“ pod čitalniško zastavo in „Slavec“ s zastavo, godba jim na čelu, ter korakajo okoli mesta in na to v cerkev k sv. maši, katero je služil prečastni gosp. kanonik A. Urbas. Pri sv. maši so peli pevci Idrijske čitalnice in „Bralnega društva“ pod spretnim vodstvom pevovodje g. Karola Makuca. On ima velike zasluge za petje pri predstavi, pri sv. maši in pri koncertu. Zato mu kličem: Bog ga živi!

Po sv. maši so zbrani Idrijski pevci in pa društvo „Slavec“ zapeli po jedno pesem. Na to stopila je na oder gospica Linka Serjunova ter je pozdravila vse prišle goste. Potem so pevci zapeli „Molitev“. Na to nastopi g. Srečko Stegnar, c. kr. učitelj in deželni poslanec mesta Idrije ter v daljšem govoru riše delovanje našega umrlega prevz. knezo-škofa A. A. Wolfa. Na to se odkrije spominska plošča; godba zaigra papeževo himno (ne kakor so nekteri vpili hujskajoč, da se je igrala ruska himna).

Po končani slovesnosti pri cerkvi sv. Barbare ogledali so si čč. gostje naš svetovno znani rudnik in tovarne, ki so z njim v zvezi. Prisrčno hvalo izrekamo blagorodnemu gosp. c. kr. nadsovetniku J. Novaku, gosp. c. kr. rudniškemu sovetniku A. Plaminskemu, gg. uradnikom Oplu, Spirku in Svobodi za vso prijaznost in za ves trud, ki so ga pri tej slavnosti imeli.

Nimamo dovolj besedi, kako naj bi se dostojno zahvalili tudi gosp. Feliks Stegnarju in našemu g. županu Stefanu Lapajne-ju za njihuno požrtvalnost.

Dne 16. avgusta dopoldne ob 11. uri so se trije gospodje slav. odbora poklonili kanoniku gosp. Urbasu, zahvalili se mu za njegovo vdeležbo in ga naprosili, naj sporoči tudi premilestljivemu g. knezo-škofu dr. J. Misiji našo najsrčnejšo zahvalo, da je blagovolil namestnika odposlati k Wolfovi svečanosti.

Vsem drugim pa, kateri so še na ta ali oni način k tej svečanosti pripomogli, kličem: Bog Vas živi!

Od Št. Jošta nad Polhovim gradcem, 19. avgusta. (Strela in ogenj.) Kakor po drugih krajih, bila je tudi pri nas meseca julija in prve dni avgusta velika suša. Ljudstvo je željno pričakovalo potrebnega dežja; toda z dežjem prišla je za nas tudi nesreča. Proti večeru 14. avgusta pripodi strasten jug temno-sive oblake, in ko iz neba lije dež kakor iz škafa, zabliška se in strela vdari v stolp stare cerkve sv. Jošta. Mishlo se je sploh, da je treščilo v strelovod v obližji stoječe farne cerkve sv. Janeza; za strelo se toraj nihče brigal ni. Preteklo je že kakih 10 minut, ko zapazi neko dekle, da se iz stolpa cerkve sv. Jošta kadi, ali žal! bilo je že prepozno; v trenutku stal je ves stolp v pogubonosnem plamenu. Splošen strah nastane, in to temveč, ker je v obližji župnijska s slamo krita mežnarija in malo dalje s škodljami krita župnijska cerkev sv. Janeza; le srčnosti, da, skoraj drznosti dveh vrlih odsluženih vojakov se imamo zahvaliti, da nista starinsko imenitna zvonova zgorela. Kakor ustno izročilo pripoveduje, bila sta ta dva zvonova pred 300 leti v enaki nevarnosti. Hvala Bogu — že dvakrat oteta. Večji zvon ima napis: „Vincentius me fecit anno 1354.“ Stejeta se toraj gotovo med najstarejše zvonove Ljubljanske škofije. Kolika škoda, ko bi bila zgorela! Po velikem trudu domačih in sosednjih gasilcev je bil ogenj omejen, in zgorel je le stolp na cerkvi sv. Jošta. Škoda je za občane Šentjoške precej velika, ali v primeri nevarnosti, ki je pretila, vendar-le majhna; radodarnost za čast božjo vnetih Šentjoščanov bode, kakor upam, v kratkem preskrbela cerkvi sv. Jošta še lepši stolp, starodavnima zvonovama pa primernejše stanovanje. Ker se o enakih nesrečah letos tolikokrat sliši, kako potrebno je toraj prositi: Treska in hudega vremena reši nas, o Gospod!

Gôrje, 18. avgusta. Dne 17. t. m. okoli 9. ure zvečer divjala je po naši okolici strašna nevihta, med katero se je vsipalo tudi ledeno zrnje. — Mnogo streh je raztrganih, veliko kozolcev podrtih, dreves s koreninami izruvanih in ptičev pobitih. Stari ljudje se take noči ne spominjajo. Toča je ajdo, ki je posebno letos lepo kazala, skoraj popolnoma uničila po Gorjanski, Grajski, deloma tudi po Zaspški fari. — Škoda je velika.

Domače novice.

(Ženska podružnica sv. Cirila in Metoda) z Bistriški okraj je bila včeraj, 21. avgusta, ustanovljena v Bistrici na Notranjskem. To je druga ženska podružna. Živele vrle domorodke! Vivant sequentes!

(Nova podružnica sv. Cirila in Metoda) ustanovila se je pri sv. Ivanu poleg Trsta. V odbor voljeni so gg.: Ivan Vatovec, predsednik; Štefan Nadlišek, namestnik; Mihael Šobar, tajnik; Josip Gasperčič, blagajnik. Vpisalo se je doslej pet ustanovnikov in 27 letnikov.

(Mirozov) bo danes zvečer ob 8. uri. Zvrševala ga bode vojaška godba 97. pešpolka.

(Okrađen škof) V Goličanah na Štajarskem ukradel je neznan lopov pravoslavnemu škofu Kurzoviču iz Zadra, ki se je bil do 17. t. m. v Slatinskih kopelih zdravil, 2300 goldinarjev iz kovčega. Sum se zvrča na neko osebo, ki je bila do tedaj v škofovej službi, in se od takrat pogreša. Prej ko ne popihal jo je tat na Hrvaško.

(Nemško dijaštvo.) Graška visokošolska zveza „Germania“ imela je, kakor običajno, tudi letos dne 13. t. m. svoje zborovanje v Ptuiju na slovenskih tleh, da bise delala propaganda za veliko-nemštvo! Pri komersu zvečer, kojega se je vdeležilo tudi več meščanov, nazdravljalo se je mnogo, seveda vse v velikonemškem duhu, tako, da se je čutil nek kot gost navzoč komisar primorane, da je napil presvitlemu cesarju. A kaj je storila „Germanija“? Ne samo, da so vsi molčali po napitnici, „furor teutonicus“ jim celó ni dopustil, da bi vstali. Vsled tega je zakričal navzoč meščan nemške narodnosti nelojalnemu dijaštvu „pereat!“ — Vsak komentar je odveč, vendar pa vprašamo: Kaj bi se zgodilo slovenskemu dijaku, ko bi tako postopal?! Kaj bi porekli k temu židovski listi?

(Sarajevska nova stolna cerkev) dobila je nedavno na zapadni stolp pozlačen križ z velikim pozlačenim jabolkom. Križ je napravil gosp. Fr. Wodwaška na Dunaji, a jabelko Sarajevski zlatar, muhamedovec Abdija Hajdinović. Sedaj nabirajo darove za veliki altar in orglje. Da bi se v obilici stekali!

(Deško semenišče v Travniku) pod vodstvom oo. Jezusove družbe dobilo je novega podvodjo: O. Franja Ž. Slavića.

(V Sinji) slavila se je 14., 15. in 16. avgusta dvestoletnica, odkar se je prinesla iz Rame bosanske čudodelna podoba Naše Lj. Gospé v Sinj. Svečanost vodil je nadškof Barski (Antivari), O. Šime Milinović, ki je na veliko Gospojnico služil pontifikalno sv. mašo ter imel slavnostni govor.

(Odlikovanja.) Nova svetinja ustanovila se je po cesarskem ukazu namesto dosedanje medalje za umetnijo in vede. Nosila se bo na rudečem traku krog vratu. „W. Z.“ objavlja može, kojim se je podelila, ti so: slikarji Angeli, Benczur, Matějko, in Munkácsy, predsednik Dunajske akademije za vednosti Arneth, baron Czörnig, kanonik Fraknoi, in profesorji Hyrtl, Miklošič, Salomon, Sickel, Lovrencij pl. Stein, dvorni svetovalec Keleti, bivši minister Kremer, in predsednik državnega sodišča dr. Josip Unger. G. naučni minister se je oziral večinoma na pristaše nemške opozicije. Med 11. odlikovanimi ni nobenega Čeha, akoravno imajo slavne in zaslužne može.

(Umrli je) dr. Kazimir Forlani, škof Kotorski (Cattaro) v Dalmaciji, po kratki bolezni, spolnivi komaj 50. leto življenja. Odlikoval se je s posebno gorečnostjo in odločnostjo v imenitni svoji službi. Zadnji čas prizadeval si je posebno, da bi ustanovil v Kotoru duhovsko semenišče. Tamošnja duhovna mladež mora namreč sedaj hoditi v bogoslovne šole v oddaljeni Zadar. Od sv. očeta dobil je v ta namen 20.000 frankov in tudi njegovi premožnejši biskupljani so ga radodarno podpirali. Svoj čas prepotoval je bil Bosno kot apostolski vizitator. Naj v miru počiva!

(Škofom v Kočicah) (Kaschau) na Ogerskem imenovan bode v kratkem naslovni škof in kanonik dr. Žiga Bubics, kakor iz gotovega vira izve „Ung. Post“.

(Sarajevski nadškof dr. Stadler) odlikovan je z velikim križem Franc Josipovega reda. Ob jednom sta prejela isto odlikovanje razkolni metropolit: J. Nikolajević in turški reis-ül-ulema Hilmi Efendi Omerović.

*) Ker ta dopis obseza več posameznosti, ki bi utegnile zanimati tega ali onega naših čč. čitateljev, priobčimo ga nekoliko okrajšanega. Vredn.

(Nesreča. — Toča.) Z Gorenjskega 20. avg. Potujoč po Gorenjskem zvedel sem, da se je zgodila v Doselški vasi blizu Breznice velika nesreča. Oče in sin, po domače „Janezova“, sta vozila oglje iz „šteng“ v Bohinjski dolini za fužine v Javornik. Sinoči ob 7. uri sta že „korajžna“ na Mlinem pila pol litra žganja in tudi v Lescah, kamor sta prišla ob 1/2 9. uri, nista pozabila na žganje. Pijana sta vozila naprej, a zjutraj so ju našli pod vozom, očeta mrtvega, sina zmečkanega in še malo živega. Preden je prihitel duhoven s sv. oljem, bil je tudi sin mrtev. Oče in njegov edini sin umrla sta nenadoma brez sv. zakramentov zaradi žganjepitja. Če ne bodo višji gospodje te spake zabranili, bo kmalo sveta konec, rekel mi je mož, ki mi je pripovedoval to žalostno vest. — V sredo zvečer je grozna toča zeló pobila po Brezniški in sosednjih farah in deloma uničila jesenske pridelke.

(Srečno pot!) Poroča se nam iz Marenberga: Poslavlja se od nas znani notar Rudl, ki bo valetu dal svojim pristašem. Zdaj govori: „Kaj bom tukaj delal, kjer se bo moralo vse v slovenskem jeziku iz sodnijskih knjig prepisavati in ljudem izročevati, tamkaj bom vsaj pri Nemeih (v Fehringu namreč) in ne bom se toliko trudil“. Mi mu želimo res boljšo bodočnost. Z Bogom! — Zdravi na mnogaja leta pri Nemeih!

(Smešen sad nemškutarije.) Na neki šoli na Štajarskem, kjer je bil do lanskega leta naroden učitelj in so učenci bili izvrstno podučeni, nad kojimi je imel katehet veselje, uči zdaj nemškutarsk učitelj in učenci postajajo zmirom bolj budalasti. Katehet dobiva neki od poprej izvrstnih učencev sledeče odgovore: Kako ti je imé? — Bog Oča. — Kako se pišeš? — Bog Sin. — Koliko je zakramentov? — Eva. — Kaj vse je Bog vstvaril? — Greh. — Ali je toraj nemškutarija v šoli pedagogična? In vendar jo hočejo vsiliti, akoravno se učenci še misliti ne naučijo v taki šoli. Da bi se kaj za življenje naučili, brati, pisati itd., to je zadnja skrb.

(Izvestje državne gimnazije v Gorici) ima letos na čelu sestavek: „Sprichwörter und Sentenzen aus den griechischen Idyllendichtern, gesammelt und erläutert von Profesor Dr. Adolf Baar.“ — Šolska poročila sestavi je ravnatelj Th. Pantke. Učiteljev pravih in namestnih je bilo 18, učencev v začetku leta 419, na koncu leta 382. Slovencev je bilo 172; židov 8. Počitnice so odslej od 16. julija do 15. sept. Nalog v treh jezicih (nemško, laško in slovensko) so dobivali po devet na leto. O velikinoči imajo dijaki duhovne vaje, vendar o službi božji izvestje ne pové, razun tega, da je bila slovesna sv. maša v god presvetlega cesarja in cesarice. Učenina je polletna 15 gl. Prva dva razreda imata paralelki. Za sprejem v gimnazijo zahteva se posebna preskušnja. Učenci so tiskani v abecednem redu, izvrstni z razločnimi črkami.

(Izveščé kralj. velike gimnazije u Zagrebu) kaže spis: „Hranitba biljke“. Napisao Mihovil Jerković; školske vesti ravnatelj Mirko Divković. Profesorjev, pravih in namestnih, iz predmetov obligatnih je bilo 29 (4 extra statum), med njimi Slovenci na pr. Valjavec, Marn, Benigar, Celestin, Mušić, kateri je bival nekaj mesecev v Lipsku, ker se iz klasične filologije pripravlja za vsučilišče itd. Učencev štela je gimnazija početkom 682, koncem 620 (prim. Ljubljanska početkom 843, koncem 779); lani bilo jih je na svršetku 592. Iz slovenskih krajev kacih 13. Židov 53; grško-iztočnih 25. Šolsko leto pričenjajo še s 1. oktobrom. Nalog so dobivali po 8 do 9 na leto iz nemščine in hrvaščine. Sv. zakramente prejemajo dijaki redno po trikrat na leto, vendar hodijo o poletji vsak dan k sv. maši, obhajajo svečanost sv. Alojzija, imajo duhovne vaje velikonočne in sv. obhajilo z učiteljskim zborom vred. Školarina polletna znaša le 4 gold. 20 kr. (v Ljubljani 20 gold.) Učenci so tiskani v abecednem redu, odličnjaki z razločnimi črkami. Prva škola ima po tri razrede (a, b in c), II. do V. po dva (a in b). Do poslednjega leta so jako izvrstne obdarovali s knjigami, kar pa je letos že prepovedano; odpravljena je pa tudi vsprejemna skušnja za I. razred gimnazijski razun „slučaja sumnje“, kadar naj jo odloči učiteljski zbor. Kakor mnogi pogrešajo tudi pri nas lokacije ali razredbe po zasluženji; tako bi pa celó nič ne pogrešali težavne vsprejemne preskušnje, in zadostovale naj bi v ta namen poštene svedočbe iz ljudskih šol. Te naj bi imele o sklepu gotove skušnje z učenci, kakor imajo srednje godne

ali zrelostne izpite s svojimi, da smejo potrjeni na visoke šole!

(Lloydovih kurjačev) zbralo se je kakih sto 19. t. m. zvečer, da so napadli tiste svojih tovarišev, ki so zopet delati začeli. Pritisnili so s tako silo na nje, da je eden napadenih v obupnosti v morje skočil, dva druga so pa grozno stepli. Bati se je še več takih napadov, ker so delavci nepopisljivo jezni na tiste, ki so zopet v službo stopili. Redarji so več rogoviležev prijeli in zaprli.

Razne reči.

— Dolga povest. Najplodnejši japonski romanopisec, Kiong te Bakin, dokončal je leta 1869. delo, koje je pričel pisati leta 1829. Vprašanje je, kdo potrebuje več potrpežljivosti, pisatelj ali čitatelj, kajti povest ne obseza nič manj ko — 106 knjig.

— Tak je svet! Glasoviti holandski zdravnik dr. Bauseblau, ki je dlje časa v Londonu izvrševal svoj posel, šel je nekđaj čez trg ter zagledal mazača, ki se je vozil v krasni kočiji s štirimi konji ter delil mej ogromno množico svoj lek za vse. Zdravnik poizve njegovo stanovanje, obišče ga ter vpraša po prvem pozdravu: „Prav zdi se mi, da sem Vas videl že nekje, vendar pa se ne morem spomniti, kje in kdaj?“ — „Prav imate“, odgovori mu slepar, „povem Vam lahko o tem natanjko. Bil sem več let postresček pri gospej Water, kojoj ste večkrat obiskali.“ — „Kako pa je to mogoče, da ste si mogli kot zdravnik brez strokovnjaških vednosti pridobiti toliko premoženja? Ves svet me slavi kot učenjaka, obogateti pa pri vsem tem vendar nisem mogel.“ — „Predno Vam na to odgovorim, dovolite mi vprašanje: Vi stanujete v jedni najživahnijih ulic; koliko ljudi gre pač vsak dan mimo Vašega stanovanja?“ „To je težko določiti, vendar pa mislim, da več kot tisoč.“ — „In koliko jih je pač med temi, ki imajo zdravo človeško pamet? Razumite me dobro: nepokvarjeno človeško pamet.“ — „No, ako jih je veliko, recimo sto.“ — „Glejte, gospod doktor“, reče mu na to mazač, „sami ste si odgovorili na svoje vprašanje. Teh sto zahaja k Vam, družih devetsto pa k meni po zdravila.“

Telegrami.

Celovec, 21. avgusta. Gostje od občinskega odbora v krasno ozaljšanih Svečah pristrčno pozdravljeni, naroda do pet tisoč kljubu neugodnemu vremenu.

Služba božja na prostem, zlatomašnik čvrst, peval krepkim glasom.

Po maši Einspieler priporoča kot oporoko narodu vero katoliško in besedo materino, čemur bo posvečen tudi večer njegovega življenja. Kleinmayr govoril izborno. Deputacijam društev odgovarjal je zlatomašnik točno in duhovito. Pri banketu napitnice papežu, cesarju in škofu navdušeno sprejete. Kanonik Nemeec proslavlja z navdušenimi besedami zasluge jubilentove, ki živahno odgovarja. Red izboren. Telegram Strossmayerjev navdušeno sprejet.

Dopisnica vredništva.

Gosp. N. v Idriji: Hvala lepa za dopis! Ostanite nam prijazni tudi v prihodnje. Idrijski dopisi so redki, kot bele vrane. Na delo!

Umrli so:

19. avgusta. Herman Weiss, profesorjev sin, 3 leta, Hradeckega vas št. 8, davica.

20. avgusta. Jovana Rakoš, mizarjeva hči, 7 1/2 mes., sv. Petra nasip št. 65, vsled katara v črevesu.

V bolnišnici:

18. avgusta. Jovana Kos, delavka, 33 let, jetika. — Marija Videmšek, posestnikova hči 30 let, Pleuritis.

17. avgusta. Matevž Perne, gostač, 72 let, Marasmus.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrine na 24 ur v mm
		zrakomera v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	733.66	+13.4	sl. svzh.	oblačno	2-20	
20. 2. u. pop.	732.46	+20.0	sl. vzh.	d. oblačno		
9. u. zveč.	731.49	+15.2	sl. vzh.	sk. jasno		
7. u. zjut.	730.26	+13.4	brezv.	megla	36-30	
21. 2. u. pop.	728.71	+15.0	sr. svzh.	dež		
9. u. zveč.	728.93	+12.2	sl. vzh.	oblačno		

Dné 20. čez dan oblačno, proti 7. uri in po noči nekoliko dežja, potem jasno, na jugu se je bliskalo. Dné 21. zjutraj megla, potem jasno, od 11. do 6. ure dež. Popoldne med 4. in 5. uro je hudo deževalo. Srednja temperatura obeh dni 16.3° C., in 13.5° za 2.3 in 5.0° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

22. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 55 kr.
Srebrna „ 5% „ 100 „ (s 16% davka)	82 „ 85 „
4% avstr. zlata renta. davka prosta	112 „ 70 „
Papirna renta. davka prosta	96 „ 55 „
Akcije avstr.-ogerske banke	885 „ — „
Kreditne akcije	281 „ 90 „
London	125 „ 80 „
Srebro	— „ — „
Francoski napoleond.	9 „ 95 „
Ces. cekini	5 „ 94 „
Nemške marke	61 „ 55 „

S tužnim sreem naznanjam prijateljem in zaneem, da so moj ljubljni oče

ANDREJ OBLAK

po dolgi bolezni v 79. letu svoje starosti, prevideni s sv. zakramenti za umirajoče 20. avgusta ob 11. uri dopoldne v Gospodu zaspali.

Pogreb je bil danes, 22. avgusta ob 9. uri v Veliki Ligojni.

Priporočam nepozabljenega očeta vsem znanecem in prijateljem v molitev.

V Borovnici, dné 20. avgusta 1887.

J. Oblak,
župnik.

Zahvala.

Dragi nam gostje in brati, Čehi, vračujoč se v svojo domovino, zahvaljevali so se za bratovsko ljubezen in prijaznost, ktero jim je naš slovenski narod izkazoval po vseh naših pokrajinah za njihovega bivanja na Slovenskem. Podpisani odbor izvršujoč prijetno dolžnost zahvaljuje se: Vsem krajinim odborom na slovenskih tleh, gospem in gospodičnam, ktere so pokazale pri tej priliki svoje rodoljubje in narodno zavednost, vsem onim, ki so odboru dali na razpolaganje brezplačna stanovanja in vozove, društvom, ktera so sodelovala pri raznih prilikah, vodstvu „Rudolfina“ za preprijazno razkazovanje zbirk, hišnim gospodarjem, ki so okrasili hiše s zastavami, dijakom in sploh vsem in vsacemu, kdor je kakorkoli pripomogel, da se je pohod naših slovanskih bratov častno in bratsko vršil ter končal.

V Ljubljani, dné 20. avgusta 1887.

Odbor za sprejem Čehov.

Katoliška Bukvarna

v Ljubljani

priporoča sledeče knjige:

<i>Andree, Allgemeiner Hand-Atlas</i> in 120 Karten-seiten mit vollständigem Namenver-zeichniss. 2. Auflage. 12 zvezkov à gld. 1.24	
<i>Causette, Manresa für Priester.</i> Ausführliche Exercitienvorträge. 2 zvezka . gld. 4.03	
<i>Deharbe's Katholischer Katechismus für Kinder</i> in katechetischer Lehrweise er-klärt gld. 3.35	
<i>Hartmann, Repertorium Rituum.</i> Uebersichtliche Zusammenstellung der wichtigsten Ritual-vorschriften für die priesterlichen Functionen. 5. Auflage gld. 7.44	
<i>Lehmkuhl, Compendium theologiae moralis.</i> Editio altera gld. 4.34	
<i>Schepers, Alfons M. von Liguori</i> in seiner Mission als Heiliger, Ordensstifter u. Kirchen-lehrer gld. —.62	
<i>Schott, Die Wunder von Lourdes.</i> 18 zvezkov à gld. —.25	

Poštne zveze.

Odhod iz Ljubljane.

V **Novomesto** vsak dan ob 6 zjutraj, sprejema blago in popotnike. Prostora je za pet ljudi.

V **Lukovco** preko Domžal vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V **Kočevje** preko Velikih Lašč vsak dan ob 1/2 7 zjutraj.

V **Kamnik** vsak dan ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

V **Polhov Gradec** in na **Dobrovo** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 2 pozimi.

Na **Ig** ob 1/2 5 popoldne poleti, ob 3 pozimi.

Prihod v Ljubljano.

Iz **Novega mesta** vsak dan ob 2 popoldne.

Iz **Lukovce** vsak dan ob 4. uri 15 min. popoldne.

Iz **Kočevja** vsak dan ob 6. uri 20 min. popoldne.

Iz **Iga** vsak dan ob 8. uri 30 min. zjutraj.

Iz **Kamnika** vsak dan ob 9. uri 5 min. dopoldne.

Iz **Polh. Gradca** in **Dobrove** vsak ponedeljek, sredo, petek in soboto ob 9. uri 15 min. dopoldne.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.